

НОМАИ ҲАВОРИИ МУҚАДДАС ЯҲУДО

Даъватшудагон дар Худои Падар тақдис ёфтаанд ва дар Исои Масеҳ маҳфузанд.

1. Яҳудо, ки бандаи Исои Масеҳ ва бародари Яъқуб аст, ба даъватшудагоне ки дар Худои Падар тақдис ёфтаанд ва дар Исои Масеҳ маҳфузанд:
2. Марҳамат ва осоиштагӣ ва муҳаббат бар шумо фаровон бод.

Доварии Худо бар муаллимони козиби фосид.

3. Эй маҳбубон! Азбаски ҷидду ҷаҳди комил дорам дар бораи наҷоти муштаракӣ мо бинависам, зарур донишам ба шумо насихате нависам, то шумо дар роҳи имоне ки як бор ба муқаддасон супурда шуд, чадал намоед.
4. Зеро баъзе қасон пинҳонӣ даромадаанд, ки аз қадим ба ин маҳкумият таъин шуда буданд, ва ин осӣён ғайбӣ Худои моро ба ғиску ғучур табдил медиҳанд ва Парвардигори ягона ва Исои Масеҳи Худованди моро инкор мекунанд.
5. Ман он чиро, ки медонед, меҳаҳам ба шумо хотиррасон намоям, ки агарчи Худованд қавмро аз замини Миср халос кард, баъд беимониро ба ҳалокат расонд,
6. Ва ғариштаҳоеро, ки мартабаи худро маҳфуз надоштанд, балки манзили худро тарк карданд, дар қайду банди абадӣ, дар зулмот, барои доварии рӯзи бузург нигоҳ дошт;
7. Ҳамчунин Садӯм ва Амӯро ва шаҳрҳои атрофшон, ки ба ҳамин тарз ба зино дода шуда, аз паи инҳирофоти дигар афтада буданд, гирифтори ҷазои оташи абадӣ гардида, ҳамчун тимсоли муқаррар карда шуданд.
8. Ба ҳамин тарз ин гирифтронии хобу ҳаёл қисмро палид месозанд, сардоронро рад мекунанд ва дар ҳаққи олимақомот бӯхтон мегӯянд.
9. Вақте ки ғариштаи муқарраб Микоил бо иблис суҳан ронда, дар бораи ҷасади Мусо баҳс мекард, ҷуръат накард, ки ҳукми мазамматкунандае ба забон ронад, балки гуфт: “Худованд туро ҷазо диҳад”.
10. Валекин инҳо ба ҳар чизе ки намефаҳманд, бӯхтон мезананд, ва бо ҳар чизе ки ҳамчун ҳайвоноти безабон табиатан медонанд, худро фосид мекунанд.

11. Вой бар ҳоли онҳо, чунки бо роҳи Қобил рафтаанд, ва мисли Бильом дар ивази музд тамоман ба иштибоҳ дода шудаанд, ва мисли Қўрах дар исьён ба ҳалокат расидаанд.
12. Инҳо олудагие дар зиёфатои муҳаббати шумо мебошанд, ҳангоме ки бо шумо бе ҳаросе айшу ишрат карда, шиками худро мепарваранд; инҳо абрҳои беобе ҳастанд, ки бо шамол ронда мешаванд; инҳо дарахтони тирамоҳ ҳастанд, ки бесамар буда, ду карат мурдаанд ва решақан шудаанд;
13. Инҳо мавҷҳои пуртуғъени баҳр ҳастанд, ки кафки расвоиҳои худро боло мебароваранд; инҳо ситораҳои оворае ҳастанд, ки барояшон торикии зулмот то абад нигоҳ дошта шудааст.
14. Ҳанӯх низ, ки баъд аз Одам насли ҳафтум буд, дар бораи инҳо нубувват карда гуфтааст: “Инак, Худованд бо беварҳои муқаддасони Худ омад,
15. То ки бар ҳама доварӣ кунад ва ҳамаи осӣро маҳкум намояд дар тамоми аъмоле ки маъсияташон содир кардааст, ва дар ҳамаи суҳанони густохонае ки дар ҳаққи Ў гуноҳкорони осӣ ба забон рондаанд“
16. Инҳо шиквакунандагони аз ҳар чиз норозие ҳастанд, ки бар тибқи ҳавасҳои худ рафтор мекунанд, суҳанони дабдабанок мегӯянд ва барои манфиат тамаллуқ менамоянд.
17. Аммо шумо, эй маҳбубон, суҳанонеро ба хотир оваред, ки пештар ҳаввориёни Исои Масеҳи Худованди мо гуфтаанд:
18. Онҳо ба шумо гуфтаанд, ки дар замони охир масхарабозоне пайдо хоҳанд шуд, ки бар тибқи ҳавасҳои осӣнаи худ рафтор хоҳанд кард.
19. Инҳо касоне ҳастанд, ки ҷудоӣҳо ба миён меоваранд; инҳо касони нафсоние ҳастанд, ки рӯҳ надоранд.
20. Валекин шумо, эй маҳбубон, худро бо имони бағоят муқаддасатон обод кунед, ва дар Рӯҳулқудс дуо гуфта,
21. Худро дар муҳаббати Худо нигоҳ доред ва марҳамати Исои Масеҳи Худованди моро, ки ҳаёти ҷовидонӣ меоварад, мунтазир бошед.
22. Ба баъзе касон, ки шубҳа мекунанд, мушфиқ бошед;
23. Баъзеи дигарро бо ваҳм начот дода, аз оташ берун оваред; бо ваҳм раҳм карда, ҳатто аз либосе ки бо ҷисм палид шудааст, нафрат намоед.

Чалол додани Худо.

24. Ва Ёро, ки қодир аст шуморо аз фурӯ ғалтидан нигоҳ дорад ва дар шодӣ беайб ба ҳузури ҷалоли Худ биистонад,
25. Яъне Худои ҳақими якто ва Начотдиҳандаи моро, ба воситаи Исои Масеҳи Худованди мо, ҷалол ва шавкат, қудрат ва салтанат бод аз азал ва дар замони ҳозира ва то абад. Омин.